

Bayer Zsolt: Józan eszünk

2015 március 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Itt volna el?ször ennek a polgári Magyarországnak a kérdése. Ha csak az hangzott volna el, ami ez ügyben elhangzott az évértékel?n, már rendben is volnánk.

Mert én kedvelem G. Fodor Gábort, de a polgári Magyarország termékké nyilvánításával nálam is kihúzta a gyufát.

Balogh Zoltán helyre is tette, amikor kihangsúlyozta bevezetésképpen: Ez itt a Magyar POLGÁRI Együttm?ködés rendezvénye, és bár vannak okoskodó politológusok, de a lényeg mégis csak az, hogy minimum két cikluson keresztül építhetjük a POLGÁRI Magyarországot.

Orbán Viktor pedig egyenesen azt mondta, hogy „vezérl? csillagunk” a POLGÁRI Magyarország, és ez a következ? száz évben nem is fog változni.

Akkor pedig helyben vagyunk.

Miképpen Antall annak idején kijelentette, hogy „keresztény Magyarországot akartam, mert csak annak van jöv?je”, éppen úgy kell nekünk kötnünk az ebet a karóhoz a polgári Magyarország ügyében. Ugyanis annak sincs alternatívája. Illetve van: a lumpen prolik Magyarországa. De azt már ismerjük.

Orbán másik fontos mondandója az volt, hogy az európai civilizációt komoly kihívások érik, és olyan kérdésekkel kell szembenéznie, amelyeket fél?, hogy gyakran nem is ért.

És ez a megfellebbezhetetlen igazság.

Csak az ostobák és a Pangloss mesterek gondolják azt, hogy ebben a világban is a multikulturális, liberális demokrácia és a globális, t?kés piacgazdaság a gyógyír mindenre.

Nem az. S?t, gyakran a betegség maga. Csak err?l ma a nyugati világban nem ildomos beszélni. Nem ildomos feltenni az alapkérdéseket. Mint például azt, hogy beengedhetjük-e Európába azokat a bevándorlókat, akik nem is akarnak alkalmazkodni mihozzánk, s?t, olykor egyenesen azzal a szándékkal érkeznek, hogy lerombolják a mi világunkat. De Orbán err?l is beszélt. Mint mondta, ma Európa keleti felén fegyverek ropognak, délen aggasztó méreteket ölt az anarchia, nyugaton pedig terrorszervezetek toboroznak híveket soraikba, és bevándorlók ostromolják Európa határait.

Ezekre a kérdésekre és problémákra semmiféle választ nem ad a liberális multikulturalizmus. Miképpen arra sem, hogy vajon visszatérnek-e a hidegháborús id?k, és Oroszországot kirekesztjük-e Európából.

Azért nincsenek a liberális multikulturalizmusnak válaszai minderre, mert a liberális multikulturalizmus a probléma maga. És az sem elhanyagolható – miképpen a miniszterelnök nagyon helyesen mondta –, hogy Európa ma bezárkózik a politikailag korrekt beszéd vizesárkai mögé. Ahogy Orbán fogalmazott: A magyar társadalom többsége ma „politikailag inkorrekt”, vagyis nem ment el a józan esze.

Ez a lényeg.

És ezért jutottunk el végre odáig – Orbán szavai szerint –, hogy elszakadtunk a neoliberális gazdaságpolitika és a multikulturális társadalom téveszméjét?l. És elengedtük a liberalizmus téveszméjét is, amely „nem ismeri el a közjót és a keresztény kultúra létjogosultságát”.

Naponta érezzük a b?rünkön azt, amit Bencze Györgyöt idézve mondott hallgatóságának a miniszterelnök: „A liberalizmus nagyon toleráns. Csak a fasisztákkal kérlelhetetlen. Ja, hogy rajtuk kívül mindenki fasiszta, arról ?k igazán nem tehetnek.” Továbbá a liberálisok két véleményt ismernek: a sajátjukat és a helytelent.

Feltehet?leg ezekkel fogja a legtöbb parazsat a fejére gy?jteni Orbán. Onnan lehet tudni, hogy ezek a legfontosabb igazságai.

A kezdeményez? külpolitika és az új külpolitikai doktrína, az alsó középosztály és a bérb?l él?k megsegítése, valamint az elért sikerek felemlegetése feltehet?leg ki fog kerülni a támadások középpontjából. És odaát az „illiberalizmusra” fognak koncentrálni.

És marad a harc. Úgy t?nik.

Éppen a minap fejtegettem véleményemet, hogy szerintem a magyar társadalom belefáradt az állandó, permanens harcba. Négy éven át, 2010-t?l kezd?d?en elfogadta a társadalom a hiperaktivitást és a harcot, mert érezte, tudta, másképpen nem fog menni, másképpen nem lehet megmenteni az országot. Kegyelmi pillanat volt, négy évig tartott. Ráadásul a hiperaktivitás akkor nem párosult kapkodásból elkövetett hibákkal.

Most elfáradtak az emberek. Csöndet, békét, nyugalmat, gyarapodást akarnak. Így látom. Ezt érzem. De értem és tapasztalom, hogy ezekkel a hátunkban erre gyakorlatilag nincs esélyünk.

Vagyis a harc marad. Mert bele vagyunk kényszerítve. Rendben. De akkor figyeljünk arra, hogy hiba nélkül legyünk hiperaktívak. Mint 2010 és ’14 között. És nagyon figyeljünk a híveink lelkére. Mert ott van az otthonunk, a jöv?nk, a hitünk és a reménységünk. Az ? jöv?jük pedig a kormány tudásában, eszében, bátorságában. És érzékeny figyelmében, amely ráérez minden rezdülésre. Például arra is, hogy Veszprémben nem mentek el a mieink szavazni. Mert jelezni akartak valamit. Talán éppen azt, hogy nem minden úgy megy, ahogy ?k szeretnék.

Akkor pedig nem minden megy jól.

Harcolni csak úgy lehet, ha ezzel tisztában vagyunk. De úgy lehet. Még ha nincs is hozzá kedvünk.

Bayer Zsolt –magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló